

Почетак школовања Матеје Радовановића везан је за 2010. годину и почетак примене делова Закона о основама система образовања и васпитања из 2009. године, који се односе на инклузивно образовање. Основну школу Матеја је похађао у школи „Милутин и Драгиња Тодоровић“ у Крагујевцу. Та школа је на територији Крагујевца тада предњачила у могућностима подршке ученицима са сметњама у развоју. Тим поводом је 1. септембра 2010. године почетак школске године у Србији означило и гостовање тадашњег министра просвете у наведеној школи.

Пресудан значај за Матејино прихватање од стране вршњака имала је његова учитељица. Родитељи су од првог данашњег школовања све време били присутни у учионици са Матејом и значајно су допринели његовим постигнућима. Он као дете са первазивним поремећајем из спектра аутизма није имао довољну самосталност у раду, при чему је се као доминантан проблем испољавала отежана иницијација (започињање одређене активности). Разреде ја завршавао са одлучним успехом, а први индивидуални образовни план на предлог интересорне комисије од стране школе израђен је у седмом разреду основне школе. Поједини наставници се нису у пракси приджавали тог плана, тако да је Матеја неке од предмета чак чешће и у већем обиму одговарао у односу на друге ученике.

Основну школу је завршио као носилац Вукове дипломе. Нижу музичку школу је завршио, а касније и средњу музичку школу (инструментални одсек – музички извођач (клавир)) похађао у Музичкој школи „Др Милоје Милојевић“ у Крагујевцу. Наставници општеобразовних предмета су имали максимално разумевање за индивидуализацију образовног процеса и заједно са Матејиним родитељима допринели су стицању потребних знања прдвигених образовним планом и програмом. Матеја је испољио изузетну посвећеност у савладавању градива из стручних предмета и из године у годину је све лакше и самосталније овладавао знањима и вештинама из тих предмета. Освајао је награде на школским такмичењима из солфеђа и такмичењима пијаниста.

Матејина жеља, а и жеља његових родитеља који схватају да њега музика значи више од образовања, тако рећи живот и проналажење места у друштву, је да он настави даље образовање. Зато су се Матејини родитељи почетком 2022. године обратили Министарству просвете, ректору Универзитета у Крагујевцу и декану Филолошко уметничког факултета Универзитета у Крагујевцу са молбом да, уважавајући начела позитивне дискриминације и уз поштовање постојећих законских аката који се односе на област високог образовања, пронађу начин да се Матеји омогући наставак школовања. Родитељи сматрају да његово школовање никако не може бити схваћено као ускраћивање права другим студентима и да би успех у његовом даљем образовању значио не само успех њега и његових родитеља, већ би могао постати добар пример хуманизма и позиционирати Универзитет у Крагујевцу као добар пример доброг рада и пружања подршке образовању особама са сметњама у развоју.